

M.J. Roovers,
Heksenkruidlaan 22,
5646 AE Eindhoven.

Vrijdag, 3 juli 1981

Persoonlijk

Hare Koninklijke Hoogheid
Prinses Juliana,
Paleis Soestdijk,
Amsterdamsestraatweg
3744 AA/MA Baarn.

Koninklijke Hoogheid,

Al bent U Koningin geweest, uw leven heeft toch ook verdriet gekend. U zult mij beter dan wie ook kunnen begrijpen en U zult mij kunnen helpen.

Mijn leven gaat nog steeds door een diep dal.

Al sinds ruim twee jaar ben ik wanhopig op zoek naar mijn ouders. Voordien kon ik dat niet, omdat ik voor die tijd alle inspanning nodig had om zelf te kunnen leven.

Ik weet niet wie mij heeft leren praten. Niet mijn vader of moeder. Ik weet ook niet of ze beiden nog in leven zijn, of dat beiden gestorven zijn of een van hen.

Toch moet dit alles te achterhalen zijn. Laat men mij mijn vader en moeder teruggeven. Ik wéét dat het kan. Met welk recht worden ze mij onthouden?

Toen ik veertien jaar was mocht ik dan voor het eerst "kennis maken" met een vrouw van wie men zei dat zij mijn moeder was. Het was een vrouw die tussen enkele nonnen zat, maar die geen woord tegen mij zei en die mij ook nooit een briefje heeft geschreven of een foto van haarzelf heeft gegeven.

Toen ik zeventien jaar was werd ik weer door die nonnen bij die vrouw geroepen op een verduisterde zolderruimte van dat klooster en toen was die vrouw stervende.

Ik heb geen woord met haar kunnen wisselen. Ook heb ik geen enkel aandenken gehad. Nog geen foto. Van haar niet en van de man die mijn vader moet zijn, niet.

Mijn voogd heeft toen wel een envelop gehad met een klein pakje, maar beiden zijn verdwenen en die man is dood.

Zo zwerf ik op de wereld rond, eenzamer dan ooit. Ik heb ook geen ooms, geen tantes, niets. Zelfs van mijn naam weet ik niets.

Dat alles hebben MENSEN mij aangedaan en ze doen het nóg, terwijl ik wéét dat er gegevens zijn.

Prinses Juliana, laat mij leven. Zorg toch dat mij mijn ouders worden teruggegeven.

Wat ik hierboven heb geschreven is de volle waarheid.

Ik hoop zo vurig, dat U mij kunt helpen. Ik sta alleen, ik ben ongehuwd, want juist om dit alles wilde ik niet trouwen.

Laat mij een glimp van uw goedheid blijken, dan zal uiteindelijk alles zich toch ten goede keren.

Ik zal U tot in het diepste van mijn wezen dankbaar zijn als U mij wilt helpen mijn ouders te vinden.

Met oprechte hoogachting en respect,